

ทัศนคติของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อ การจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรสาคร

สุภาภรณ์ พันธุ์พงษ์¹ดร. อรุณี ลิ้มมณี²Received 5th November, 2021Revised 25th December, 2021Accepted 28th December, 2021

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรสาคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของคณะผู้บริหารที่มีต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป และเพื่อศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปของคณะผู้บริหาร โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่เป็นคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย นายกและรองนายกในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ทั้งหมด 38 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 120 คน (จำนวนประชากรแตกต่างกันไปตามขนาดและประเภทของอปท. ที่กำหนดไว้ตามกฎหมายท้องถิ่น) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ T-test และ F-test รวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression)

ผลการศึกษา พบว่า คณะผู้บริหารมีความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในระดับมาก ร้อยละ 90.8 และมีความรู้อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 9.2 ส่วนการศึกษาทัศนคติของคณะผู้บริหารที่มีต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป พบว่า มีทัศนคติในภาพรวมเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.29 โดยมีทัศนคติด้านการแสดงออกเชิงพฤติกรรมเหมาะสมในระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.38 รองลงมาคือมีทัศนคติด้านการรู้คิดเหมาะสมในระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.36 และมีทัศนคติด้านความรู้สึกเหมาะสมในระดับมาก ร้อยละ 4.04 สำหรับปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจของคณะผู้บริหารที่มีต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ตามหลักการบริหารจัดการ (4M) ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่ และด้านการบริหารจัดการ พบว่า มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.29 โดยมีปัจจัยด้านงบประมาณเป็นปัจจัยหลักที่นำไปสู่การตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.33 และปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่เป็นปัจจัยสุดท้ายที่นำไปสู่การตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 4.06 ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ของข้อมูลส่วนบุคคลกับทัศนคติของคณะผู้บริหาร พบว่า อายุมีอิทธิพลทางตรงต่อทัศนคติต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .034 ส่วนความสัมพันธ์ด้านความรู้กับทัศนคติต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป พบว่า ความรู้มีอิทธิพลทางตรงต่อทัศนคติของคณะผู้บริหารที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .003 และความรู้มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการตัดสินใจผ่านทัศนคติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .010 สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ของทัศนคติของคณะผู้บริหารต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป พบว่า ทัศนคติมีอิทธิพลทางตรงต่อการตัดสินใจที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .000 และการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีต่อการ

¹ นักศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

² อาจารย์ประจำคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป พบว่า 1) กลุ่มปัจจัยด้านบุคลากรและการจัดการด้านวัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่ และ 2) กลุ่มปัจจัยด้านงบประมาณและการบริหารจัดการมีอิทธิพลทางตรงต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .000 เท่ากัน

จากผลการวิจัย พบว่า आयुมีอิทธิพลต่อทัศนคติของคณะผู้บริหารในทิศทางบวก ดังนั้น อปท. ควรพิจารณา กำหนดเกณฑ์อายุเป็นคุณสมบัติหนึ่งในการคัดเลือกผู้บริหารของศูนย์บริการคนพิการทั่วไป อีกทั้ง อปท. ควรส่งเสริมความรู้ในเรื่องที่บุคลากรสนใจหรืออยู่ในหน้าที่รับผิดชอบทางช่องทางออนไลน์ใหม่ๆ เนื่องจากความรู้มีผลต่อทัศนคติเชิงบวกต่อการตัดสินใจ และอปท. ควรใช้เกณฑ์ปัจจัยตามหลักการบริหารจัดการเข้ามาร่วมพิจารณาประเมินความเป็นไปได้ในการตัดสินใจดำเนินงานขององค์กร สำหรับการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมในอปท. ต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปร่วมด้วย

คำสำคัญ : ทัศนคติของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ศูนย์บริการคนพิการทั่วไป, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรสาคร

Attitudes of local administrative organization administrators about establishing a general service center for people with disabilities at local administrative organizations in Samut Sakhon Province

Suphapon Phanthuwong
Dr. Arunee Limmanee

Abstract

This research studied attitudes of administrators of local administrative organizations (LAOs) in Samut Sakhon Province about establishing a general service center for people with disabilities (PWD) and factors leading to the decision to establish such centers. Quantitative research was done with data collected by a questionnaire and analyzed by frequency, percentage, standard deviation, and statistical correlation, as well as t-test and f-test, including factor and multiple linear regression analysis. Of the 120 samples, including the president and vice president of 38 local administrative organizations in Samut Sakhon Province. Population fluctuations depend on the size and type of local government established by local law.

The results showed that executives had high levels (90.8%) and low levels (9.2%) of knowledge about service centers for people with disabilities. The overall attitude towards establishing a service center for PWD was appropriate at the highest level of 4.29%. Attitude toward behavioral expression was at the highest level, at 4.38 percent, followed by cognitive attitude, at 4.36 percent, and attitude toward appropriateness, at 4.04 percent. The factors leading to management decisions to establish a service center for PWD included management principles (4M) of personnel, budget, building materials and equipment, and management. Opinions on factors leading to overall decision-making were at the highest level of 4.29%, with budget being a principal factor leading to decision-making at the highest level of 4.33%, as well as building materials. Location was the final influential factor, leading to decision-making at a high level of 4.06%. Relationship testing indicated that age directly influenced sample attitudes about establishing a general service center for PWD at a statistical significance of .034. Multiple regressions suggested that knowledge about PWD service centers directly influenced sample attitudes about establishing a PWD service center at a statistical significance of .003 and indirectly influenced decisions to establish a PWD service center with LAO management attitudes at a statistical significance of .010. LAO management attitudes directly influenced decisions to establish PWD service centers at a statistical significance of .000. Relationship testing revealed two dimensions, with multiple regression equations stating that budget, management,

and personnel, as well as building and equipment management, were influential. At a statistical significance of .000, personnel and building management directly influenced decisions to establish a PWD service at a statistical significance of .000, while budget and administrative factors had a statistical significance of .000.

These findings demonstrated that age influenced management team attitudes positively. Therefore, local administrations should consider setting age criteria as a qualification for selecting PWD service center executives. Local administrations should promote knowledge of pertinent or required subjects through new online channels, insofar as knowledge positively affects decision-making. Local administrations should use criteria according to management principles to take into account the feasibility assessment of organizational operational decisions. Future research might examine attitudes of social welfare officers in local administrative organizations about the availability of more PWD service centers.

Keywords: Attitudes, Administration, Local government organizations, Service Center, People with Disabilities, Local government organizations, Samut Sakhon Province.

บทนำ

เป็นเวลานานกว่าสิบปีที่ประเทศไทยมุ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการโดยมีกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านคนพิการ และมีความหมายให้หน่วยงานด้านสวัสดิการสังคมทุกภาคส่วนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ตามกฎหมายพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556 ที่บัญญัติไว้ตามความในมาตรา 20 ว่าด้วยเรื่องของการกำหนดสิทธิประโยชน์ส่งเสริมให้คนพิการเข้าถึงสิทธิจากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนจรรยาบรรณและความเป็นช่วยเหลือนอกจากภาครัฐ รวมถึงส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) จัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปเพื่อคุ้มครองสิทธิของคนพิการในหน่วยราชการระดับปฐมภูมิ จากฐานข้อมูลของศูนย์บริการคนพิการทั่วไป กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (พก.) ได้สำรวจและรวบรวมข้อมูลองค์กรที่จัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป (ข้อมูล ณ วันที่ 10 กันยายน 2564) พบว่า มีศูนย์บริการคนพิการทั่วไปที่ถูกจัดตั้งโดยราชการส่วนท้องถิ่นจำนวนทั้งหมด 2,565 ศูนย์ ประกอบด้วย อบจ. จำนวน 7 ศูนย์ เทศบาลจำนวน 799 ศูนย์ และอบต. จำนวน 1,759 ศูนย์ สำหรับจังหวัดสมุทรสาครมีศูนย์บริการคนพิการทั่วไปที่ถูกจัดตั้งโดยราชการส่วนท้องถิ่นทั้งหมด 4 ศูนย์ ซึ่งมีน้อยกว่าจำนวนของอปท. ในจังหวัดสมุทรสาครทั้งหมด 38 แห่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนพิการส่วนใหญ่จะใช้บริการที่ศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัดเป็นหลัก ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เป็นหน่วยงานภูมิภาคและมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชา จึงมีความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ อีกทั้งยังพบว่า

ศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในราชการส่วนท้องถิ่นมีข้อจำกัดในการขับเคลื่อนงานการจัดบริการสำหรับคนพิการ โดยที่อปท. ขนาดใหญ่จะประสบความสำเร็จในการจัดบริการให้คนพิการมากกว่าอปท. ขนาดเล็ก เนื่องจากมีงบประมาณและรายได้เพียงพอสำหรับการจัดสรร (เมฆินทร์ เมหาวิกุล และคณะ, 2557, น.114) ในขณะเดียวกันขั้นตอนของการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปมีขั้นตอนและระยะเวลาในการจัดตั้งที่นานพอสมควร และต้องได้รับการพิจารณาอนุมัติเห็นชอบจากคณะผู้บริหารในฐานะที่เป็นผู้บริหารสูงสุดด้วย จากประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านคนพิการในเขตพื้นที่ของเทศบาลนครสมุทรสาคร ซึ่งเป็นอปท. แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสาคร การจัดสวัสดิการจะต้องเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการของคนพิการภายในพื้นที่ที่สำคัญ และเพื่อบริการประชาชนให้เกิดความสะดวกสบายในฐานะหน่วยบริการระดับปฐมภูมิ ปัจจุบันจังหวัดสมุทรสาครมีคนพิการจำนวนมากขึ้น เนื่องจากมีประชากรแฝงเข้ามาลงหลักปักฐานเพื่อประกอบอาชีพ จากการเป็นเมืองที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมตลอดจนการทำประมง จึงมีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อันได้แก่ การเกิดอุบัติเหตุ สภาพแวดล้อมที่เป็นพิษ การเข้าไม่ถึงระบบสาธารณสุขและการแพทย์ที่ไม่ได้มาตรฐาน ปัญหา ยาและสารเสพติด ฯลฯ ซึ่งปัญหาต่างๆ ล้วนแล้วแต่เป็นสาเหตุที่อาจทำให้เกิดความพิการทั้งสิ้น จากการรายงานในฐานข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการของพก. (ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2564) ได้สรุปสถิติคนพิการที่ขอมีบัตรประจำตัวคนพิการในจังหวัดสมุทรสาครมีจำนวนคนพิการทั้งสิ้น 12,556 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 7,011 คน เพศหญิงจำนวน 5,545 คน โดยแยกประเภทความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายมากที่สุดถึง 5,181 คน ด้วยจำนวนคนพิการที่อาศัยอยู่ตามพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดสมุทรสาครมี

มากกว่าหนึ่งหมื่นรายและกระจายตัวอยู่ตามเขตพื้นที่การปกครองของอปท. ทำให้อปท. ต้องรับบทบาทหลักในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่ของตนเอง และมีวิธีการจัดการที่หลากหลายซึ่งหนึ่งในนั้นคือ การปฏิบัติตามนโยบายส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในอปท. ของตนเอง ดังนั้น การศึกษาทัศนคติของคณะผู้บริหารจึงมีความสำคัญสำหรับการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ซึ่งจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในสวัสดิการการดูแลคนพิการ มีเจตคติที่ดีต่อคนพิการ ตลอดจนบริหารองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลและกิจการบ้านเมืองที่ดี จึงจะส่งผลให้การดำเนินงานของอปท. มีความโปร่งใส ประชาชนมีโอกาสในการเข้าร่วมพัฒนาและการมีคุณภาพชีวิตที่ดี (กมลวรรณ คารมปราชญ์ คล้ายแก้ว, 2562, น. 2) นอกจากการศึกษาทัศนคติแล้ว การศึกษาถึงปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจตามหลักการบริหารจัดการ (4M) ยังเป็นประเด็นที่น่าสนใจและควรศึกษา เนื่องจากเป็นปัจจัยประกอบการตัดสินใจพิจารณาอนุมัติกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการต่อไปด้วย อย่างไรก็ตามการศึกษานี้ยังไม่พบผลการศึกษาโดยตรง จึงควรที่จะทำการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพิจารณาตัดสินใจดำเนินการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปของอปท. ซึ่งจะส่งผลให้คนพิการได้รับการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างครอบคลุมในทุกมิติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรสาคร

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ผู้ศึกษาได้ศึกษาและค้นคว้าเอกสาร (Documentary Study) โดยมีขอบเขตของเนื้อหาเป็นการศึกษาทัศนคติของคณะผู้บริหารใน 3 ด้าน อันได้แก่ ทัศนคติด้านการรู้จัก ด้านความรู้สึก และด้านการแสดงออกเชิงพฤติกรรมที่มีต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป รวมทั้งศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจตามหลักการบริหารจัดการ (4M) ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่ และด้านการบริหารจัดการ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ คณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามประเภทและขนาดของอปท. ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายราชการส่วนท้องถิ่น จำนวนทั้งหมด 38 แห่ง ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพร้อมด้วยรองนายก จำนวน 3 คน (1 แห่ง) นายกเทศมนตรีพร้อมด้วยรองนายกของเทศบาลนคร จำนวน 10 คน (2 แห่งๆ ละ 5 คน) นายกเทศมนตรีพร้อมด้วยรองนายกของเทศบาลเมือง จำนวน 8 คน (2 แห่งๆ ละ 4 คน) นายกเทศมนตรีพร้อมด้วยรองนายกของเทศบาลตำบล จำนวน 33 คน (11 แห่งๆ ละ 3 คน) และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพร้อมด้วยรองนายก จำนวน 66 คน (22 แห่งๆ ละ 3 คน) รวมประชากรที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชากร เป็นคำถามแบบสำรวจรายการ (Check List) ส่วนที่ 2 เป็นคำถามวัดความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไปมีลักษณะเป็นปลายเปิดให้เลือกตอบใช่หรือไม่ใช่เท่านั้น ส่วนที่ 3 เป็น

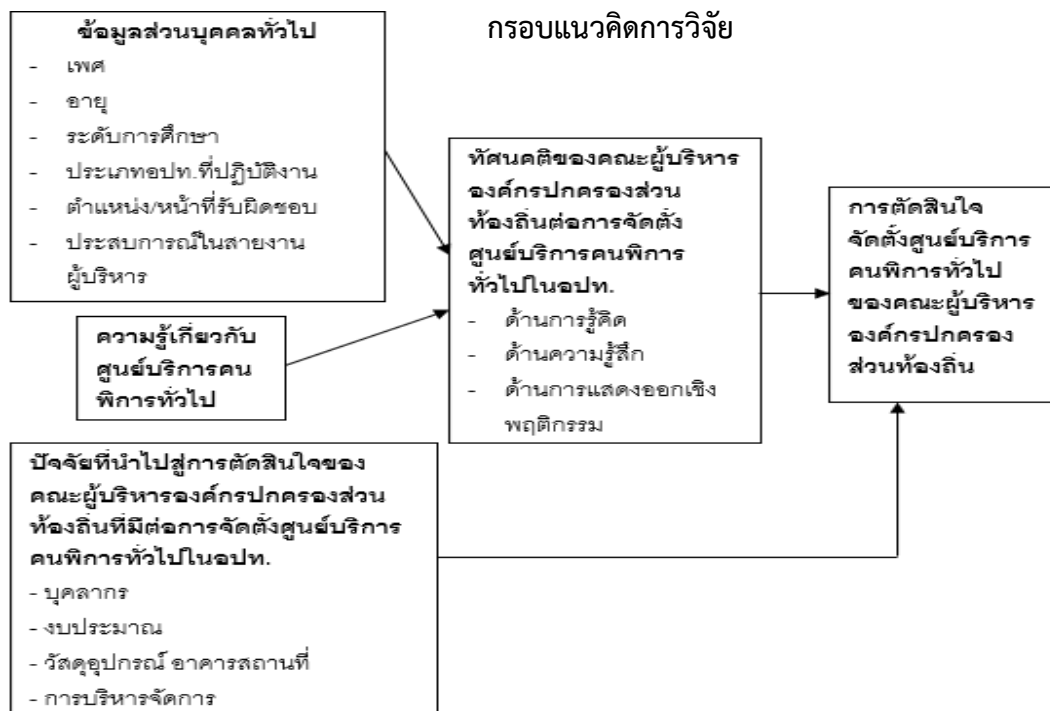
แบบสอบถามวัดทัศนคติของคณะผู้บริหาร ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จัก ด้านความรู้สึก และด้านการแสดงออกเชิงพฤติกรรม ส่วนที่ 4 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปตามหลักการบริหารจัดการ (4M) ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่ และการบริหารจัดการ โดยส่วนที่ 3-4 มีเกณฑ์การพิจารณาเลือกตอบใน 5 ระดับ และส่วนที่ 5 เป็นข้อเสนอแนะ ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบรายละเอียดและส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) จากนั้นได้ปรับแก้ไขและนำไปเก็บข้อมูลกับประชากรที่มีลักษณะเดียวกันกับที่ศึกษา และนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยมีค่าเฉลี่ย

สัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ 0.924 จากนั้นนำมาตรวจสอบความเรียบร้อยอีกครั้งก่อนเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบด้วยค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ T-test และ F-test การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ในการจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัว และตัวแปรตาม 1 ตัว

ทบทวนแนวคิดและทฤษฎี

ผู้ศึกษาได้ทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่

เกี่ยวข้อง อันได้แก่ 1) แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติที่ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ การรู้คิด ความรู้สึก และการแสดงออกเชิงพฤติกรรม ซึ่งมีความสัมพันธ์กันและเป็นตัวกำหนดทิศทางของทัศนคติทั้งในทิศทางบวกและทิศทางลบ

2) แนวคิดการตัดสินใจ เป็นการพิจารณาตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่งที่ดีที่สุดเพื่อให้เกิดความคุ้มค่า เหมาะสม โดยจะต้องให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากข้อมูลประกอบการตัดสินใจเพื่อให้สามารถตัดสินใจได้

3) แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งโดยกฎหมายฉบับเดียวกันมีสถานะเป็นองค์การนิติบุคคล มีอิสระในการปกครองตนเองแต่ยังต้องมีการควบคุมดูแลจากรัฐบาล รวมถึงมีพื้นที่และขนาดแตกต่างกันในการปกครองและบริหารงานตามนโยบายทางการเมืองของผู้บริหาร โดยมีจุดเด่นด้านอำนาจในการจัดเก็บรายได้ทำให้มีงบประมาณเป็นของตนเอง

4) พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 เป็นกฎหมายแม่บทของการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ที่กำหนดความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ไว้ในมาตรา 20 รวมถึงการส่งเสริมให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป เพื่อเป็นศูนย์ในการประสานงานให้คนพิการได้เข้าถึงสิทธิประโยชน์มากขึ้น

5) การจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ปรากฏตามความในมาตรา 20(3) และมาตรา 20(4) ที่กำหนดให้มีการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม

และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยที่ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการได้โดยใช้งบประมาณของตนเอง แต่ศูนย์บริการคนพิการที่จัดตั้งจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณตามอัตราที่ระเบียบรัฐมนตรีของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด หรือได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยศูนย์บริการคนพิการทั่วไปจะมีอำนาจตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยเรื่องหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการ พ.ศ. 2556 ที่ให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของคนพิการ การเรียกร้องแทนคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์ การให้บริการช่วยเหลือในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐาน การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การฝึกอาชีพและการจัดการงานให้แก่คนพิการ การให้บริการช่วยเหลือคนพิการหรือผู้ที่มีแนวโน้มจะพิการประสานความช่วยเหลือกับหน่วยงานของรัฐ รวมถึงปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

6) แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2560-2564) เป็นแผนที่แปลงจากกลไกทางกฎหมายด้านคนพิการสู่การปฏิบัติ เนื่องจากแผนที่กำหนดขึ้นมีความสำคัญในการมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้บรรลุผลสำเร็จ โดยอปท. เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับคนพิการในพื้นที่ จึงต้องแปลงแผนดังกล่าวบรรจุในแผนปฏิบัติการประจำปีของอปท. เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานด้านคนพิการ ซึ่งการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปถือเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์การเสริมพลังคนพิการและองค์กรด้านคนพิการให้มีศักยภาพและเข้มแข็ง เพื่อเป็นศูนย์ประสานงานในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการให้บรรลุวิสัยทัศน์ คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง ดำรงชีวิตอิสระ ให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่าง

ยั่งยืน (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ , 2560)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยที่สนับสนุนความพร้อมในการจัดตั้ง ศูนย์บริการคนพิการทั่วไป สำหรับการพิจารณา ตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปของ ผู้บริหาร เป็นปัจจัยด้านการบริหารจัดการองค์กร ตามหลักการบริหารจัดการ (4M) ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่ การบริหารจัดการ จึงเป็นตัวแปรที่น่าสนใจในการศึกษาปัจจัยที่ นำไปสู่การตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของประชากร ส่วนใหญ่ร้อยละ 81.7 เป็นเพศชาย รองลงมาร้อยละ 18.3 เป็น เพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 49 – 55 ปี ร้อยละ 40.8 และอายุระหว่าง 56-62 ปี ร้อยละ 23.3 สำเร็จ การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ถึงร้อยละ 53.3 และระดับปริญญาโท ร้อยละ 32.5 ส่วนใหญ่มีการ ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ถึงร้อยละ 55 และมีตำแหน่งหรือหน้าที่รับผิดชอบเป็นรอง นายก ร้อยละ 68.3 โดยมีประสบการณ์ในสายงาน ผู้บริหาร ร้อยละ 85 และมีระยะเวลาในการ ปฏิบัติงานอยู่ระหว่าง 0 – 4 ปี ร้อยละ 35.8

ความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไปของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ร้อยละ 70 มี ความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในระดับ 7 คะแนน จากคะแนนเต็ม 7 คะแนนรองลงมามีความ รู้อยู่ที่ 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.2 สำหรับช่วง คะแนนตามเกณฑ์วัดระดับความรู้ พบว่า ร้อยละ 90.8 มีคะแนนความรู้อยู่ระหว่าง 5 – 7 คะแนน อยู่ในระดับมาก และที่เหลืออีกร้อยละ 9.2 มีความรู้ อยู่ระหว่าง 0 – 4 คะแนน อยู่ในระดับน้อย

ทัศนคติของคณะผู้บริหารองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคน พิการทั่วไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัด สมุทรสาคร ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้ คิด ด้านความรู้สึก และด้านการแสดงออกเชิง พฤติกรรม ในภาพรวมพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.29 (อยู่ในช่วงคะแนน เฉลี่ยระหว่าง 4.21 – 5.00) โดยมีทัศนคติด้านการ แสดงออกเชิงพฤติกรรมต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคน พิการทั่วไปเหมาะสมในระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.38 รองลงมาคือมีทัศนคติด้านการรู้คิดเหมาะสมใน ระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.36 และมีทัศนคติด้าน ความรู้สึกเหมาะสมในระดับมาก ร้อยละ 4.04

ปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจของคณะ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการ จัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรสาคร ปัจจัยตาม หลักการบริหารจัดการ (4M) ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ และด้านการบริหารจัดการ ในภาพรวมมีความ คิดเห็นต่อปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจจัดตั้ง ศูนย์บริการคนพิการทั่วไปอยู่ในระดับมากที่สุด มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 (อยู่ในช่วงคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 4.21 – 5.00) โดยมีปัจจัยด้านงบประมาณ เป็นปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.33 รองลงมาคือปัจจัยด้านบุคลากรอยู่ใน ระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.23 ถัดมาเป็นปัจจัยด้าน การบริหารจัดการอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.22 และปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ อยู่ใน ระดับมาก ร้อยละ 4.06

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล ส่วนบุคคลกับทัศนคติของคณะผู้บริหารองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคน พิการทั่วไป การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ต้น คือ ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ

ระดับการศึกษา ประเภทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติงาน ตำแหน่ง/หน้าที่ที่รับผิดชอบ ประสบการณ์ในสายงานผู้บริหาร และระยะเวลาในการปฏิบัติ ตัวแปรต้นกลาง คือ ทักษะคติของคณะผู้บริหาร และตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ผลการทดสอบด้วยสถิติ t-test และ F-test พบว่า อายุมีอิทธิพลทางตรงต่อทักษะคติของคณะผู้บริหารต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .034 โดยที่ตัวแปรด้านอื่นๆ ไม่ได้มีอิทธิพลต่อทักษะคติของคณะผู้บริหาร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไปกับทักษะคติของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป การทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น คือ ความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ตัวแปรต้นกลาง คือ ทักษะคติของคณะผู้บริหาร และตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป พบว่า 1) ความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไปไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อทักษะคติของคณะผู้บริหารต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .003 และ 2) ความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไปไม่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการตัดสินใจผ่านทักษะคติของคณะผู้บริหารที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .010

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคติของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป การทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นทักษะคติของคณะผู้บริหาร และตัวแปรตามการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป พบว่า ทักษะคติของคณะ

ผู้บริหารมีอิทธิพลทางตรงต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .000

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่ และปัจจัยด้านการบริหารจัดการ กับตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ผลการทดสอบด้วยสถิติการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) สามารถจัดกลุ่มปัจจัยใหม่ได้ทั้งหมด 2 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอย (Beta Coefficient) จากมากไปน้อย ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ปัจจัยด้านงบประมาณและการบริหารจัดการ และกลุ่มที่ 2 ปัจจัยด้านบุคลากรและการจัดการด้านวัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่ จากนั้นทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) พบว่า กลุ่มปัจจัยใหม่ทั้ง 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านบุคลากรและการจัดการด้านวัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่ที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .000 และ 2) ปัจจัยด้านงบประมาณและการบริหารจัดการมีอิทธิพลทางตรงต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .000 ซึ่งทั้งสองกลุ่มปัจจัยได้ผลการทดสอบน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ .05

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาทักษะคติของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น จังหวัดสมุทรสาคร สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

ความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไปของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป

พบว่า คณะผู้บริหารมีความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไปอยู่ในระดับมาก โดยมีความรู้ที่ศูนย์บริการคนพิการทั่วไปเกิดขึ้นโดยการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 มีบทบาทหน้าที่ในการให้บริการข้อมูลข่าวสารและจัดบริการให้คนพิการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด โดยเป็นศูนย์กลางในการประสานงานระหว่างคนพิการกับศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัด ซึ่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่ภายใต้กฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ของคนพิการ สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฏฐิ อินทร์จันทร์ (2557) ที่พบว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดเพชรบุรี มีระดับความรู้และความเข้าใจต่อสวัสดิการคนพิการอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความรู้ด้านกฎหมายเกี่ยวกับคนพิการ ด้านการแพทย์ การศึกษา ด้านอาชีพ ด้านสังคม และด้านการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกและสถานที่สาธารณะ เนื่องจากเป็นบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในการจัดสวัสดิการให้แก่คนพิการ จึงได้รับการฝึกอบรมด้านคนพิการจากหน่วยงานรัฐอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่จึงมีความรู้และเข้าใจสวัสดิการสำหรับคนพิการและนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรม จากผลการวิจัยสะท้อนถึงนโยบายภาครัฐที่มุ่งให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมากขึ้น คณะผู้บริหารในฐานะที่เป็นผู้กำหนดนโยบายในอปท. จึงต้องมีการศึกษาระเบียบและแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ในฐานะที่เป็นสวัสดิการที่ถูกกำหนดไว้ในกฎหมายด้านคนพิการ

เพื่อนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ จึงส่งผลให้คณะผู้บริหารมีความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไป

ทัศนคติของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า คณะผู้บริหารมีทัศนคติต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับทัศนคติรายด้าน พบว่า ด้านการแสดงออกเชิงพฤติกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นว่าศูนย์บริการคนพิการทั่วไปจะถูกจัดตั้งได้สำเร็จต้องเกิดจากความร่วมมือของผู้มีอำนาจตัดสินใจ โดยคนพิการจะมาใช้บริการของอปท. มากกว่าการไม่มีศูนย์บริการคนพิการในพื้นที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา อาษา (2559) ที่มีข้อค้นพบว่า ศูนย์บริการคนพิการทั่วไปมีการตื่นตัวในการประชาสัมพันธ์ภารกิจงานในอำนาจหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายด้านการจัดตั้งศูนย์บริการ โดยคนพิการทราบว่าส่วนราชการท้องถิ่นที่ตนเองอาศัยอยู่ในพื้นที่นั้น มีการจัดตั้งเป็นศูนย์บริการคนพิการทั่วไป และมีความต้องการได้รับการบริการจากศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในระดับมาก จากผลการวิจัยทัศนคติของคณะผู้บริหารสะท้อนการมีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป อันเนื่องมาจากคณะผู้บริหารจะมีการประชุมทบทวนแผนปฏิบัติการประจำปีของอปท. แต่ละแห่ง เพื่อปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับนโยบายภาครัฐและนำแผนสู่การปฏิบัติ ทำให้ทราบความก้าวหน้าในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตพื้นที่รับผิดชอบ โดยที่ผู้ได้บังคับบัญชาจะมีการรายงานการปฏิบัติงานให้ทราบอยู่เป็นระยะ คณะผู้บริหารจึงมีชุดข้อมูลด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการผ่านการให้บริการของศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัด ซึ่งจะมีการประสานส่งต่อในการ

ปฏิบัติงานร่วมกัน จึงเป็นเหตุผลให้คณะผู้บริหารมีทัศนคติด้านการแสดงออกเชิงพฤติกรรมมากกว่าด้านการรู้คิดและความรู้สึกตามลำดับ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับทัศนคติของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป พบว่า อายุมีอิทธิพลทางตรงต่อทัศนคติของคณะผู้บริหารต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป พบว่า คณะผู้บริหารที่มีอายุระหว่าง 49 – 55 ปี มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นช่วงอายุระหว่าง 42 – 48 ปี และช่วงอายุระหว่าง 35 – 41 ปี สะท้อนช่วงอายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อทัศนคติที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของอนุตตรา อนุเรือง (2560) ที่พบว่า สมาชิกที่มีอายุน้อยมีความต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมในชมรมผู้สูงอายุมากกว่า เหตุเพราะสมาชิกที่อายุน้อยซึ่งพันวิัยทำงานจะมีความกระตือรือร้นและความพร้อมของร่างกายที่ยังไม่เสื่อมมากนัก และสติปัญญายังจำได้ดีกว่า ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับอายุของคณะผู้บริหารที่ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยกลางคน อาจเป็นเพราะปัจจุบันสถานการณ์ทางการเมืองถูกให้ความสนใจมากขึ้น คณะผู้บริหารส่วนใหญ่ที่เข้ามาทำหน้าที่จึงมีอายุน้อยลง อีกทั้งมีทัศนคติที่สนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ๆ อีกทั้งอายุมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และส่งผลถึงการมีทัศนคติที่ต่างกัน หากคณะผู้บริหารมีประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านคนพิการ โดยทราบถึงปัญหาและความต้องการของคนพิการในพื้นที่ หรือมีประสบการณ์ปฏิบัติงานร่วมกับภาคีเครือข่ายด้านคนพิการ ก็จะส่งผลถึงการมีทัศนคติเชิงบวกหรือสนับสนุนให้เกิดการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไปกับทัศนคติของ

คณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป พบว่า ความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไปมีอิทธิพลทางตรงต่อทัศนคติของคณะผู้บริหารที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .003 และความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไปมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปผ่านทัศนคติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .010 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของฐิติรัตน์ ดิศโยธิน (2550) ที่พบว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายเฉพาะขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจหลักการดำเนินการตามกฎหมาย แต่ขาดความรู้ความเข้าใจในรายละเอียด และให้ความสนใจที่จะศึกษาแนวทางปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารที่ควรปฏิบัติต่อประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งผู้บริหารเห็นว่าการจัดสวัสดิการด้านอื่นๆ ซึ่งถือเป็นภารกิจขององค์กรที่ต้องดำเนินอยู่แล้วจะมีระดับปฏิบัติที่ได้มากเช่นเดียวกับการกิจที่มีงบประมาณสนับสนุนตามแนวคิดการตัดสินใจของศิริวัฒน์ ชนาคุณ. (2560) ได้สรุปองค์ประกอบของการตัดสินใจไว้ว่า ผู้บริหารที่เป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจจะต้องมีข้อมูลและองค์ความรู้ที่เพียงพอ เพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลก่อนจะทำการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยมีทัศนคติเป็นองค์ประกอบด้านจิตวิทยาที่ช่วยในการประเมินความพึงพอใจและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจ กระบวนการดังกล่าวจึงมีอิทธิพลต่อกัน กล่าวคือ คณะผู้บริหารมีองค์ความรู้เกี่ยวกับศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ที่มาจากการสังเกตประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านคนพิการในเขตพื้นที่ของอปท. มีความรู้จากการปฏิบัติตามแนวทางและระเบียบกฎหมายเฉพาะของอปท. ทำให้มีองค์ความรู้ทั้งในด้านกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงด้านหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติ

ในการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป อีกทั้งนโยบายของรัฐยังส่งเสริมให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป และมีงบประมาณสนับสนุนร่วมกับการใช้งบประมาณของอปท. จึงเห็นถึงประโยชน์ของการมีศูนย์บริการคนพิการที่ช่วยในการจัดบริการสวัสดิการตามสิทธิประโยชน์ของคนพิการในพื้นที่ คณะผู้บริหารจึงมีทัศนคติเชิงบวกและอาจนำไปสู่การสนับสนุนนโยบายรัฐโดยการมีศูนย์บริการคนพิการในอปท. และนำไปสู่การตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป

พบว่า ทัศนคติของคณะผู้บริหารมีอิทธิพลทางตรงต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .000 ตามแนวคิดทัศนคติของ ศุภชาติ กันควร (2557) กล่าวว่าทัศนคติเป็นความรู้สึกภายในตัวบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มาจากประสบการณ์และการเรียนรู้จากสิ่งนั้น ความรู้สึกจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของพฤติกรรมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทิศทางที่สนับสนุนหรือคัดค้าน หรือทัศนคตินี้มีรากฐานมาจากความเชื่อที่ส่งผลถึงพฤติกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของฐิติวิจน์ ทองแก้ว, วิริยญา สุทธิกุล, และธีระวัฒน์ จันทิก. (2560) พบว่าปัจจัยที่ผลักดันหรือขวางกั้นความเท่าเทียมของคนพิการ เกิดจากทัศนคติของคนในสังคมก่อตัวเป็นกำแพงทางสังคมในการขวางกั้นการสนับสนุนคนพิการให้ได้สิทธิคนพิการจึงเข้าถึงสิทธิไม่มากเท่าที่ควร จึงทำให้เห็นความสำคัญในการผลักดันให้มีสิทธิที่พึงมี ฉะนั้นการศึกษาทัศนคติของคนในสังคมจึงมีบทบาทในการผลักดันและสนับสนุนคุณภาพชีวิตคนพิการที่ดีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรหาทางแก้ไขปัญหามาเพื่อสร้างความเข้าใจและปรับทัศนคติให้มีแนวโน้มที่ดีขึ้น เช่นเดียวกับผลการวิจัยที่พบว่า ทัศนคติของ

คณะผู้บริหารมีอิทธิพลทางตรงต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป เนื่องจากคณะผู้บริหารมีองค์ความรู้จากการบริหารจัดการองค์กรผ่านนโยบายรัฐ ทำให้มีประสบการณ์ต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการในพื้นที่ และเห็นถึงความสำคัญของการมีศูนย์ประสานงานด้านคนพิการจากการส่งเสริมของภาครัฐตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ที่มุ่งให้ศูนย์บริการคนพิการทั่วไปถูกจัดตั้งอยู่ในพื้นที่ของอปท. ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคนพิการสู่การดำรงชีวิตอิสระ คณะผู้บริหารจึงมีทัศนคติทั้งด้านการรู้จัก ความรู้สึก และพฤติกรรมในทิศทางบวกต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป

พบว่า กลุ่มปัจจัยที่ 1 ด้านบุคลากรและการจัดการด้านวัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่ และกลุ่มปัจจัยที่ 2 ด้านงบประมาณและการบริหารจัดการมีอิทธิพลทางตรงต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .000 เท่ากัน โดยมองอปท. ว่ามีบุคลากรเพียงพอแต่ต้องได้รับการอบรมเพิ่มเติมสำหรับการบริหารจัดการศูนย์เมื่อมีการจัดตั้งได้สำเร็จ สามารถจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการจัดบริการได้พร้อมกับมีวัสดุอุปกรณ์สำหรับการบำรุงรักษาซ่อมแซม อีกทั้งมองว่าอปท. มีความพร้อมของพื้นที่ตั้งและการออกแบบศูนย์ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ในเรื่องของงบประมาณเห็นว่าเป็นปัจจัยหลักและควรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก และอปท. จะสามารถบริหารจัดการศูนย์บริการคนพิการทั่วไปภายใต้โครงสร้างของอปท.เอง และบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล สอดคล้องกับงานวิจัยของเมธิพันธ์ เมธาวีกุล และคณะ (2557) พบว่า อปท. ซึ่งเป็นองค์กรที่ได้รับรองมาตรฐานตามมาตรา

6 (10) มีความพร้อมที่จะจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ถึงร้อยละ 94.44 โดยมีรายละเอียดที่จำเป็นต่อการจัดตั้งศูนย์แล้ว โดยใช้สำนักงานขององค์กรเป็นสถานที่ตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป และใช้คณะกรรมการองค์กรเป็นคณะกรรมการศูนย์สำหรับผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้ดำเนินงานศูนย์ส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริหารสูงสุดขององค์กร (ร้อยละ 77.77) และที่เหลือ (ร้อยละ 16.66) ที่จะต้องคัดเลือกผู้ที่จะดำเนินงานของศูนย์บริการคนพิการใหม่ เนื่องจากติดที่คุณสมบัติด้านการศึกษา สำหรับในด้านการจัดบริการของศูนย์ฯ ควรเป็นลักษณะศูนย์ที่ให้ข้อมูลข่าวสาร ประสานสิทธิจะเกิดขึ้นได้ง่ายกว่า จากผลการวิจัยปัจจัยตามหลักการบริหารจัดการทั้งหมดมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป เนื่องด้วยปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยที่สนับสนุนความพร้อมของการจัดตั้งศูนย์ในมุมมองของคณะผู้บริหาร ในบริบทของอปท. สามารถจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปได้โดยใช้งบประมาณของตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของอปท. แต่จะต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภายนอกด้วย เพื่อเป็นแรงจูงใจสำหรับการจัดตั้งศูนย์ สิ่งที่สนับสนุนให้ศูนย์บริการคนพิการทั่วไปสามารถบริการให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับคนพิการ และทุ่มเทกับการทำงานต้องให้เงินอุดหนุนเป็นกรณีพิเศษ หมายเหตุ. จาก “การปฏิรูปกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ,” โดย วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์, 2563, วารสารบัณฑิตศึกษานิติศาสตร์, ปีที่ 13(ฉบับที่4), น.615. ถือเป็นการสร้างความเชื่อมั่นทางการเงินหากอปท. มีงบประมาณไม่เพียงพอ รัฐบาลจะสามารถสนับสนุนส่วนที่ขาดได้เพื่อใช้สำหรับการบริหารจัดการได้อย่างคล่องตัว นอกจากนี้ในส่วน of บุคลากรและวัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่โดยรวมมองว่า อปท. มีความพร้อมในส่วนนี้อยู่แล้ว เนื่องจากอปท.มีเขตพื้นที่รับผิดชอบชัดเจนและมี

ความแตกต่างกันไปตามบริบทของแต่ละพื้นที่ การดึงทุนทางสังคมที่มีอยู่ในชุมชนมา บูรณาการร่วมกับการปฏิบัติงาน จะทำให้บุคลากรสามารถบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์เพื่อให้พร้อมสำหรับการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปได้โดยง่าย และตอบสนองต่อความต้องการของคนพิการในพื้นที่ด้วย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของอายุกับทัศนคติของคณะผู้บริหาร พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติในทิศทางบวก โดยผู้บริหารที่มีอายุในช่วงวัยกลางคนระหว่าง 40 – 60 ปี มีทัศนคติเชิงบวกที่สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ดังนั้น อปท. สามารถพิจารณากำหนดเกณฑ์ด้านอายุ เป็นคุณสมบัติหนึ่งในการคัดเลือกผู้บริหารของอปท. หรือผู้บริหารที่จะเข้ามาบริหารจัดการศูนย์บริการคนพิการทั่วไปหากมีการจัดตั้งสำเร็จ

2. คณะผู้บริหารมีความรู้ในระดับมาก ซึ่งส่งผลต่อการมีทัศนคติเชิงบวกต่อการตัดสินใจจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป อปท. แต่ละแห่งควรมีการส่งเสริมการศึกษาความรู้ ในเรื่อง that บุคลากรสนใจหรือเป็นไปตามภารกิจหน้าที่ โดยเพิ่มช่องทางการสื่อสารออนไลน์ เช่น โปรแกรม Line เพื่อให้ข้อมูลความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานซึ่งถือเป็นการพัฒนาทัศนคติของบุคลากรในเชิงบวก

3. ปัจจัยตามหลักการบริหารจัดการ (4M) ได้แก่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่ งบประมาณ และการบริหารจัดการ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของคณะผู้บริหารต่อการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป ในการดำเนินการตามภารกิจหน้าที่ของอปท. ควรใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินใจดำเนินงาน โดยคำนึงถึงปัจจัยตามหลักการบริหารจัดการ เพื่อประเมินความสามารถ

ขององค์กรก่อนการดำเนินงานซึ่งจะทำให้องค์กร
เกิดประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่ด้าน
สวัสดิการสังคมในอปท. ร่วมด้วย เนื่องจากเป็นผู้มี
ประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติงาน รวมถึงควรมีการ
ผสมผสานการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลที่
เฉพาะเจาะจงมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง
ทัศนคติของคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ด้าน
สวัสดิการสังคมในอปท. ที่จัดตั้งศูนย์บริการคนพิการ
ทั่วไปแล้ว กับหน่วยงานที่ยังไม่ได้จัดตั้งศูนย์บริการ
คนพิการทั่วไป เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจ
จัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปของหน่วยงาน

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ คารมปราชญ์ คลายแก้ว. (2562). กระบวนการถ่ายทอดทางสังคมในการทำงานของผู้บริหารองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของทหารบริหารจัดการ
บ้านเมืองที่ดี ในความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชน. (รายงานผลการวิจัย). ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2564). ฐานข้อมูลศูนย์บริการคนพิการทั่วไป. สืบค้นเมื่อวันที่ 10
กันยายน 2564, จาก <https://docs.google.com>
- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2562). แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติฉบับที่ 5 พ.ศ.
2560 - 2564. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2564, จาก <http://web1.dep.go.th/?q=th/law>
- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2564). สถิติข้อมูลคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ. สืบค้นเมื่อ
วันที่ 31 สิงหาคม 2564, จาก <http://ecard.dep.go.th>
- จิตติรัตน์ ดิศโยธิน. (2550). บทบาทขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน กรณีศึกษา
จังหวัดหนองคาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สืบค้นจาก
http://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:110682
- จิตติวัจน์ ทองแก้ว, วิริยญา สุทธิกุล, และธีระวัฒน์ จันทิก. (2560). ทัศนคติต่อคนพิการ : ปัจจัยสำคัญที่ผลักดันหรือ
ขวางกั้นการสร้างความเท่าเทียม. วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร, ปีที่19 (ฉบับที่2), หน้า 19-36. สืบค้น
เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2564, จาก [https://so05.tci-
thaijo.org/index.php/jpcru/article/view/202890/141508](https://so05.tci-thaijo.org/index.php/jpcru/article/view/202890/141508)
- ณณิณี อินทร์จันทร์. (2557). สวัสดิการการดูแลคนพิการในทัศนะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในองค์กรบริหารส่วน
ตำบล จังหวัดเพชรบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สืบค้น
เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2564, จาก
http://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:138391
- เมฆินทร์ เมฆาวีกุล. (2557). ศึกษารูปแบบและโครงสร้างการดำเนินงานของศูนย์บริการคนพิการ. (สารนิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยสยาม. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2564, จาก
<https://dric.nrct.go.th/Search/ShowFulltext/2/279305>
- วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์. (2563). การปฏิรูปกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. วารสาร
บัณฑิตศึกษานิติศาสตร์, ปีที่13 (ฉบับที่4), หน้า 615. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2564, จาก
<https://so01.tci-thaijo.org/index.php/gradlawtjournal/article/view/239099/165837>

- ศิริวัฒน์ ชนาคุณ. (2560). กระบวนการตัดสินใจซื้อระบบกล้องวงจรปิดของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2564, จาก <https://doctemple.wordpress.com/category/mba/%e0%b8%81>
- ศุภชาติ กันควร. (2557). การเตรียมความพร้อมก่อนการถ่ายโอนภารกิจ ศูนย์ 3 วัย สานสายใยรักแห่งครอบครัวฯ สู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2564, จาก http://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:93884
- สำนักปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2558). พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <http://law.m-society.go.th/law2016/law/view/551>
- อนุดรตา อนุเรือง. (2560). การรับรู้ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมของชมรมผู้สูงอายุ เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2564, จาก http://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:143990
- อัจฉรา อาษา. (2559). การเข้าถึงบริการของคนพิการและผู้ดูแลคนพิการในศูนย์บริการคนพิการทั่วไปที่จัดตั้งในจังหวัดกำแพงเพชร. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2564, จาก https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:139504